

[Gideon.]

spørge, om ministeren finder de pågældende regler rimelige eller måtte finde en ændring til det bedre ønskelig.

For at der ikke skal komme til at foreligge nogen misforståelse, vil jeg til sidst føje til, at der ikke i det, jeg har anført, ligger nogen som helst kritik af flyvevåbnet eller dets ledelse, tværtimod har jeg fra alle sider kun hørt udtrykt taknemlighed for den forståelse og hjælpsomhed, man har mødt fra dettes side.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlem hr. Gideons anmodning skal jeg i forsvarsministerens fravær give følgende oplysninger om de offentlige ydelser i disse ulykkelige situationer.

De piloter, hvis forhold særlig haves for øje — således forstod jeg det ærede medlem — er vel de unge flyverløjtnanter af reserven, der ved kontrakt antages til frivillig tjeneste ved flyvevåbnet, hvor de pågældende i almindelighed gør tjeneste som jagerpiloter.

Som det ærede medlem nævnte, er forholdet det, at såfremt en pilot omkommer ved et ulykkestilfælde i tjenesten, vil hans eventuelle hustru og børn være berettiget til efterindtægt i et tidsrum af 6 måneder og derefter til enke- og eventuelt børnepension efter reglerne i loven af 12. juli 1946 om pensionering af civile funktionærer m. fl. ved hæren og søværnet.

I henhold til den almindelige ulykkesforsikringslovgivning er staten som arbejdsgiver for de pågældende tilpligtet at yde alt personel — tjenestemænd som kontraktantagne — en begravelseshjælp, hvis størrelse er fastsat i loven til for tiden godt 500 kr., hvortil normalt vil komme den af sygekasser og fortsættelseskasser ydede begravelseshjælp på 500 kr.

Af forsvarsministeriet afholdes endvidere transportudgifter for afdødes bære og tillige ofte særlige rejseudgifter for de pårørende, ligesom forsvarsministeriet til fordel for pårørende til omkomne flyvere i flere tilfælde har udnyttet en ved tekstanmærkning til finanslov hjemlet særlig adgang til ydelse af en understøttelse.

Det er min opfattelse, at den hjælp, der gives efter de skitserede retningslinjer, i al

almindelighed har et rimeligt omfang, selv om der vel nok kan anføres enkeltstående tilfælde, hvor der på grund af særlige omstændigheder umiddelbart synes at have været et behov for yderligere hjælp til dækning af begravelsesudgifter m. m.

Det ærede medlem hr. Gideon vil heraf forstå, at den hjælp, der på dette område kan ydes, når ulykken indtræffer, i hovedsagen bygger på de almindelige regler, der er gældende for alle i statens tjeneste ansatte. Forslag om ændring af reglerne må derfor behandles i sammenhæng med spørgsmålet om omfanget af den almindelige begravelseshjælp, der ydes i henhold til ulykkesforsikringslovens regler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aage Fogh* til landbrugsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at hindre, at den voldgiftskendelse, der er afsagt angående erstatning for jagtfredning til lejehusmændene på Langeland, skal kunne få konsekvens for andre lejehusmænd, på hvis ejendomme der tinglyses jagtfredning?“

Aage Fogh: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede landbrugsminister fremdrog jeg forleden under en forhandling her i tinget; det findes i Folketingstidende sp. 3321, hvortil jeg henviser.

Det, det drejer sig om, er afgørelsen af nogle erstatningssager for lejehusmændovre på Langeland. Inden jeg går videre med sagen, vil jeg gerne have lov til ganske kort at citere et afsnit af de bemærkninger, der var knyttet til et lovforslag — den nugældende lov om visse landbrugsejendomes brug og overgang til selveje — som den daværende landbrugsminister, Sønderup, fremsatte i 1952; det findes i Rigsdagstidende for 1951-52, tillæg A. sp. 6026. Her skriver den daværende landbrugsminister om jagttretighederne:

„Skønt den i den foreslåede bestemmelse omhandlede jagtfredning normalt vil være i det væsentlige i sælgerens private interesse, vil der dog til den betydning, som aktive foranstaltninger til vildtets pleje vil have for egnens fauna, være knyttet en vis almen interesse, som kan gøre en fredning ud over de i jagt-